

KL hørings svar bilag 1: LAB-lovforslaget

Dette bilag til KL hørings svar vedr. forenkling af beskæftigelsesindsatsen indeholder nærmere bemærkninger til udkast til ny lov om aktiv beskæftigelsesindsats (LAB). Bemærkninger til udkast til lovforslag om konsekvensrettelser findes i bilag 2.

Dato: 8. februar 2019

Sags ID: SAG-2018-07655
Dok. ID: 2710660

E-mail:
Direkte:

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 1 af 11

Afsnit I: Formål, ansvar for indsatsen og målgrupper

Kapitel 1 - Formål

Fin formålsbestemmelse i § 1. Dog bør det i forhold til nr. 4) om de unge overvejes at skrive mere tydeligt, at målet er selvforsørgelse og at vejen til uddannelse kan være via job.

Kapitel 2 – Ansvar for indsatsen

Som det fremgår af § 2 følger det allerede af loven om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen (LOB), at opgaver efter LAB-loven varetages i jobcentre. § 2 bør derfor alene indeholde en henvisning til LOB. Og i overensstemmelse med praksis om formulering af kompetenceregler bør der overalt i LAB skrives kommunalbestyrelsen og kommunen og ikke jobcentret. § 2, stk. 2 skal ikke stå i LAB, men i loven om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen (LOB) eller bekendtgørelsen i henhold til LOB. Det er klart beskrevet i den gældende bekendtgørelse efter LOB, at opgaver i beskæftigelsesindsatsen varetages af jobcentret.

Kapitel 3 – Målgrupper, visitation og tidsperioder

Der henvises til hørings svaret side 3.

Som nævnt i hørings svaret foreslår KL, at de 13 målgrupper i § 6 fortsat nævnes som målgrupper for LAB-loven, men at de opdeles i to hovedmålgrupper med borgere tæt på og borgere længere fra arbejdsmarkedet, jf. den politiske aftale (side 5), sådan at denne terminologi kan anvendes i loven. Langt hovedparten af loven kan udformes som fælles regler enten for alle målgrupper eller for de to hovedmålgrupper, suppleret med afsnit med særlige regler for bestemte målgrupper.

De nye 13 målgrupper betyder ikke nogen forenkling, men er relativt dyre at implementere, fordi § nr. og nummerering af målgrupperne er ændret. Det skal konsekvensændres i alle it-systemer, blanketter mv., og læres forfra af mange tusind medarbejdere. Denne investering ville være godt givet ud, hvis opdelingen i målgrupper havde værdi for indsatsen. Det er imidlertid ikke tilfældet.

Der ser ud til at være et særligt problem med fastlæggelsen af målgruppen

for fleksjob m.m. (§ 6, nr. 9), da borgere med tilskud som selvstændig erhvervsdrivende efter den 1. januar 2013 ikke er fleksjobvisiterede.

Der er problemer med de nuværende tælleregler for opgørelse af tidsperioder, som foreslås videreført (§§ 9 og 10).

Det nuværende koncept, hvor afbrydelse på 1 måned afbryder et sammenhængende forløb på kontanthjælp, kan efter omstændighederne udgøre en barriere i forhold til at skaffe kontanthjælpsmodtagere kortvarig beskæftigelse: en lønindtægt i en kort periode - for borgere med lave ydelser selv en meget kortvarig beskæftigelse - vil kunne betyde, at der er en måned uden kontanthjælp; det kan fx betyde, at et tilrettelagt, velbegrunderet aktiveringsforløb med et løntilskudsjob ikke kan gennemføres.

Kortvarig afbrydelse med selvforsørgelse betyder for alle målgrupper, hvor ydelses- eller ledighedsperioder tælles sammenhængende, at kontaktforløb og ret og pligt periode starter forfra. Det giver ikke mening, at kontaktforløbet skal starte forfra fx fordi en jobparat kontanthjælpsmodtager har arbejdet som vikar i en kalender måned, eller en supplerende kontanthjælpsydelse ikke er blevet udbetalt i en enkelt måned.

KL foreslår derfor, at der igen ses på tællereglerne med ambition om harmonisering og forenkling.

Dato: 8. februar 2019

Sags ID: SAG-2018-07655
Dok. ID: 2710660

E-mail:
Direkte:

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 2 af 11

Afsnit II: Bistand til job- og uddannelsessøgende og arbejdsgivere mm.

Kapitel 4 – Bistand til job- og uddannelsessøgende og arbejdsgivere

Det bør fremgå udtrykkeligt i § 11 stk. 2 (og ikke kun i en bekendtgørelse, jf. de specielle bemærkninger s. 68), at kommunen kan henvise ledige til at søge konkrete job, uden der er en aftale med arbejdsgiver.

Der er behov for at videreudvikle de eksisterende udsøgningsmuligheder, så indsatsen med rekruttering af jobsøgende og formidling af ledige bliver mere effektiv (Jobnet / Jobag).

Da fokus i indsatsen skal være på ledige, bør det fremgå af bemærkningerne, at kommunerne skal undgå uhensigtsmæssige konkurrencesituationer med private jobformidlere og rekrutteringsbureauer. Tilsvarende bør § 14 st. 2 formuleres, så der ikke hersker tvivl om, hvad jobcentres opgave er.

Der bør ikke blive tale om at fastsætte administrative regler med yderligere krav fx om forpligtelse til at rekruttere og matche med kort varsel (fx en dags varsel, som er gældende for henvisning af ledige til konkrete job).

Afsnit III: CV-oplysninger, kontaktforløb, planer m.v., jobrettet uddannelse

Kapitel 6 – Cv-oplysninger, kontaktforløb, planer mv., jobrettet udd.

Manglende færdigheder i at anvende digitale værktøjer på dansk bør ikke forhindre, at en borger kan vurderes til at være jobparat. KL foreslår derfor,

at kommunen kan undtage borgere fra pligten til at anvende digitale værktøjer på grund af manglende sproglige eller it-mæssige forudsætninger (jf. bestemmelsen i integrationslovens § 26a, stk. 6).

Der er brug for at afklare, i hvilket omfang CV'er for alle målgrupper bliver "søgbare"? Fx ift. småjob/virksomhedspraktik som det står i de specielle bemærkninger (s. 37).

Det er vigtigt for KL, at der sikres en ordentlig og hensigtsmæssig digital understøttelse af borgernes CV på Jobnet. KL forholder sig derfor kritisk til de nuværende planer om at indføre et CV for udsatte borgere, der hverken er søgbart for virksomhederne eller søgbart for kommunernes sagsbehandlere. CV'et for de udsatte grupper mister derfor – på trods af de gode hensigter – sin funktion, som et værktøj der kan hjælpe udsatte borgere til at opnå beskæftigelse i småjobs el.lign.

Det forekommer noget vidtgående at skrive, at "Staten" har adgang til CV-oplysninger (§24, stk. 2), da det i princippet betyder, at hvilken som helst statslig myndighed eller institution har adgang. Adgangen bør begrænses til den relevante myndighed fx STAR eller beskæftigelsesministeren.

Rækkevidden af bemyndigelsesbestemmelse (§ 26) om, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om cv-samtaler og om indholdet i cv-oplysninger er uklar. Det er uklart, om det udelukkende gælder cv-samtaler i a-kassen eller evt. også cv-samtaler i kommunen. Bemyndigelsesbestemmelse bør skrives mere præcist.

Kapitel 7 – Flexibelt og individuelt kontaktføreløb

Der henvises til høringsvaret side 5.

De foreslåede regler om kontaktføreløbet er grundlæggende udtryk for en markant forenkling.

§ 27 – Reglerne vedr. sygedagpengemodtagernes opfølgingsforløb bør overføres til LAB, da de jo netop bliver harmoniseres med de øvrige målgrupper.

§ 28 – Det bør tilføjes (i punkt 3), at for unge, hvor uddannelse pt. ikke er mulig, kan beskæftigelse være vejen til senere uddannelse og varig tilknytning til arbejdsmarked.

Det er afgørende, at jobsamtalebegrebet omfatter alle samtaler, bl.a. for at alle personlige samtaler mellem jobcenter og ledige kan sanktioneres ved udeblivelse.

§ 31 – omhandler kravet om mindst fire jobsamtaler inden for de første seks måneder. Kravet om "forfra" ved ydelseskift fremgår i § 9. I de almindelige bem. (2.7.2.5.1) står: "Ved ydelseskift, fx fra kontanthjælp til ressourceforløb med ressourceforløb, skal der igen afholdes fire jobsamtaler inden for det første halve år på den nye ydelse".

Som nævnt i høringsvaret er de nye regler om kontaktføreløbet sammenholdt med reglerne om ydelsesperioder særdeles vanskelige at forstå og arbejde

Dato: 8. februar 2019

Sags ID: SAG-2018-07655
Dok. ID: 2710660

E-mail:
Direkte:

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 3 af 11

med. Det kompliceres yderligere af svært tilgængelige overgangsbestemmelser i § 210. KL anbefaler, at der ikke fastsættes en generel regel om, at kontaktføreløbet starter forfra ved ydelsesskift. Såfremt det fastholdes bør det afgrænses mest muligt, hvilke ydelsesskift, der giver anledning til et nyt kontaktføreløb.

§ 33 – Der er brug for yderligere forenkling: det er u hensigtsmæssigt og utidssvarende at regulere kontaktføreløbet. Kontaktføreløbet skal være den mest hensigtsmæssige ift. den enkelte borger i en given situation. Så undgår man alle undtagelserne.

I de specielle bemærkninger (s. 58) fremgår det, dels at samtalen skal holdes med en myndighedsperson, dels at der "herved ikke er taget stilling til, hvor jobsamtalen afholdes". Men det bør ikke reguleres i loven, at det skal være en myndighedsperson, der holder samtalen. Ofte vil det være mest meningsfuldt for borgeren, at det er en virksomhedskonsulent (uden myndighed). Særligt for de borgere der er meget tæt på en virksomhedsvendt indsats.

§ 34 – KL foreslår, at alle målgrupper bliver omfattet af selvbooking. Selvfølgelig undtagen borgere fritaget for digital post.

KL foreslår desuden, at der fastsættes en dato for udfasning af det nuværende selvbookingssystem Jobcenter Planner, og at det kommunikeres hurtigst muligt til kommuner og it-leverandører.

I de generelle bemærkninger fremgår det, at forslaget om obligatorisk selvbooking til flere målgrupper vil medføre færre udgifter for kommunerne til breve. KL er uenig i denne vurdering, da kravet om breve til borgerne via e-Boks vedrørende frister for selvbooking medfører øgede udgifter i kommunerne. Det må her tages i betragtning, at der afholdes ca. 2,4 mio. samtaler årligt, hvoraf en stor andel vil blive omfattet af selvbooking.

§ 36 – Som nævnt i høringsvaret bør der overalt i loven skrives kommunen eller kommunalbestyrelsen og ikke jobcentret. Det er ikke hensigtsmæssigt i loven at regulere kommunernes organisering og arbejdstilrettelæggelse. Det gælder i særdeleshed i lyset af de aktuelle bestræbelser på at realisere en helhedsorienteret indsats.

Der er ikke nogen som helst begrundelse for at gå den modsatte vej og fastsætte, at det er jobcentret, hvor det tidligere var kommunen, der skal tilbyde en koordinerende sagsbehandler.

I overensstemmelse med det anførte grundsynspunkt bør der ikke være nogen særskilt bestemmelse (§ 36 stk. 3) om en "gennemgående" koordinerende sagsbehandler".

§ 37 - Bestemmelsen bør flyttes. Det giver ikke mening, at den står her. Der er tale om en særlig regel, som kun vedrører fleksjobvisiterede på ledighedsydelse. Bestemmelsen bør flyttes til kapitel 20 om fleksjob.

§ 39 – Der er tale om en meget omfangsrig bemyndigelsesbestemmelse, der kun i begrænset omfang er nærmere beskrevet i lovbemærkningerne. Det

Dato: 8. februar 2019

Sags ID: SAG-2018-07655
Dok. ID: 2710660

E-mail:
Direkte:

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 4 af 11

bør derfor præciseres i lovbemærkningerne, hvad denne bemyndigelse konkret vil blive brugt til.

Kapitel 8 – Planer m.v.

Der henvises til høringssvaret side 6.

§ 41 – Det er en klar fordel, at alle skal have "Min Plan", bl.a. fordi det bidrager til, at der bygges videre på de indsatser, der tidligere er iværksat. Det skal give borgeren et samlet overblik over egen situation.

Der henvises til høringssvarets afsnit om Flere digitale løsninger (s.7) vedr. samspillet mellem "Min Plan" og afgørelser i forhold til borgeren.

Af de alm. bem. 2.8.2.1, side 74 fremgår, "Forslaget medfører, at egentlige afgørelser, som kræver specifik vejledning fx ved afgivelse af tilbud, skal sendes med digital post til personen". Det vil i praksis medføre væsentlige ændringer, herunder krav til indretning af de digitale løsninger.

§ 41, stk. 2 – Det er problematisk at der fastsættes krav om, hvad "Min Plan" skal indeholde. I den gældende lov er der ikke krav herom. Sammenholdt med bemyndigelsesbestemmelsen i § 47, kan det komme til at betyde en detailregulering af kommunernes sagsbehandling ift. indhold og brug af "Min Plan". Det er modsat af intentionerne i den politiske aftale.

§ 46, stk. 3 – Det foreslås, at det er den gennemgående og koordinerende sagsbehandler, der udarbejder en helhedsorienteret plan. Det skal ikke reguleres i loven, hvem der udarbejder den helhedsorienterede plan – det kan være en barriere for en helhedsorienteret indsats. Det bør være op til den enkelte kommune at beslutte organisering og tilrettelæggelsen af den helhedsorienterede indsats. Helt som det er gældende vedrørende den sammenhængende kommunale ungeindsats.

§ 210 stk. 5 – Der er tale om lovgivning med tilbagevirkende kraft, hvis der skal indberettes oplysninger om igangværende indsatser i rehabiliteringsplanens indsatsdel, så den kommer til at indgå i "Min Plan" på Jobnet. Der er tale om en væsentlig administrativ byrde (som kommunerne i givet fald skal kompenseres for). KL mener, at det udelukkende skal gælde for planer, som udarbejdes efter lovens ikrafttræden.

Kapitel 9 – jobrettet uddannelse

Der er behov for en særskilt forenkling af de jobrettede uddannelsesordningerne på beskæftigelsesområdet med henblik på at sikre målrettet kompetenceudvikling af de ledige med størst behov. KL ser frem til en dialog med beskæftigelsesministeren om dette.

Afsnit IV: Tilbud m.v.

De foreslåede regler om tilbud, herunder om ret og pligt til tilbud er grundlæggende udtryk for en markant forenkling.

Kapitel 10 - Tilbudsmuligheder

Der henvises til høringssvaret side 6.

Dato: 8. februar 2019

Sags ID: SAG-2018-07655
Dok. ID: 2710660

E-mail:
Direkte:

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 5 af 11

Dato: 8. februar 2019

Sags ID: SAG-2018-07655
Dok. ID: 2710660

E-mail:
Direkte:

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 6 af 11

§ 52.2 – Som den er formuleret kan den tolkes som om, at borgere ikke må få timer med ordinært arbejde i samme funktion, som de er i praktik/løntilskud. Det må præciseres, at borger ikke kan få et tilbud, hvor borger skal varetage samme funktion som vedkommende allerede varetager i et ordinært job.

§ 54 – Det skal også være muligt at give rådighedsafprøvende tilbud til jobparate kontanthjælpsmodtagere.

Kapitel 11 – Virksomhedspraktik

Der henvises til høringsvaret side 7.

§ 57, stk. 2 – At de uddannelsesparate unge, alene kan få tilbud om virksomhedspraktik som led i en uddannelsesrettet indsats er en skærpelse af de gældende regler. Denne skærpelse understøtter ikke den nye uddannelsespolitiske målsætning om, at alle 25-årige skal have gennemført en uddannelse, være i uddannelse eller være i beskæftigelse, jf. "Aftale om bedre veje til uddannelse og job". Der vil være unge, som ikke har forudsætninger for at tage en uddannelse, hvor en beskæftigelsesrettet indsats er den bedste vej for at sikre fodfæste på arbejdsmarkedet.

Kapitel 12 – Ansættelse med løntilskud

§ 68 – Svarende til gældende regler skal revalidender også være omfattet af stk. 2.

§ 69, stk. 3, pkt. 1) – Der bør stå *eller* – da man kun skal opfylde ét af kravene.

§ 73 og §76, stk. 5 – Beregningerne er komplicerede og der er behov for at forenkle dem.

§ 77-79 – Forslag om, at § 79 står før § 77. Rækkefølgen i paragrafferne virker ikke helt logisk.

§ 79 – Det bør præciseres, at personer i løntilskud efter lov om handicappede i erhverv kap. 5 ikke tæller med.

Kapitel 13 - Nytteindsats

§ 87 - forud for etablering af nytteindsats skal det være drøftet med arbejdsgiver og en tillidsrepræsentant. Hvis der ikke er en tillidsrepræsentant, skal spørgsmålet have været drøftet med en medarbejderrepræsentant. Der er sket en skærpelse af nuværende regel (§ 48 stk. 3, "*tillidsrepræsentant eller medarbejderrepræsentant*"). I virkelighedens verden giver det meget bøvvl at stille krav om medvirken af en "*tillidsrepræsentant*". Bestemmelsen bør være som ved virksomhedspraktik, se § 63 stk. 2.

Kapitel 15 – Ret og pligt til tilbud for personer, der modtager dagpenge, kontanthjælp eller integrationsydelse

§ 102, stk. 4 - Bestemmelsen om, at læse, skrive, regne og ordblindkurser ikke kan træde i stedet for tilbud efter stk. 1 kan for nogle borgere betyde,

at de må afbryde et forløb for at kunne deltage i et ret-og pligttilbud. Det bør tilføjes, at deltagelse i læse, skrive, regne og ordblindekurser kan udskyde tidspunktet for tilbud efter stk. 1.

Kapitel 16 - Ret og pligt til tilbud for personer, der modtager uddannelseshjælp eller integrationsydelse

§ 104 - De gældende regler for ret og pligt tilbud for uddannelseshjælpsmodtagere fastholdes. Da nogle regler for uddannelseshjælpsmodtagere fastholdes og andre følger ensretningen i lovforslaget, er der behov for en vejledning, så det er klart, hvilke regler der gælder for uddannelseshjælpsmodtagere, og hvilke der ikke gør.

Dato: 8. februar 2019

Sags ID: SAG-2018-07655
Dok. ID: 2710660

E-mail:
Direkte:

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 7 af 11

Afsnit V: Mindre intensiv indsats

Kapitel 17 – Mindre intensiv indsats

§ 106 – Det bør overvejes, i hvilket omfang der er behov for regler om en mindre intensiv indsats, når reglerne for kontaktforløbet ikke længere stiller krav om faste kadencer med samtaler på bestemte tidspunkter. Og reglerne vedr. ret- og pligt tilbud tilsvarende er markant forenklet.

I det omfang regler om intensiv indsats fastholdes, bør de også omfatte uddannelseshjælpsmodtagere, hvis de påbegynder uddannelse.

§ 106 - Det bør overvejes, om der behov for, at det fremgår udtrykkeligt, at de pågældende også er fritaget for pligten til at være aktivt jobsøgende efter § 20.

Stk. 3 – Sætningen skal vendes rundt, så det der først bliver nævnt, er, *at det fortsat vil være til fordel for personen at være omfattet af pligterne.*

Afsnit VI: Særlige ordninger: jobafklaringsforløb, ressourceforløb, fleksjob og revalidering

Kapitel 18 – Særlige ordninger: jobafklaringsforløb, ressourceforløb, fleksjob og revalidering

§ 107 – stk. 1. Henviser til lov om sygedagpenge. Denne henvisning er upræcis. Efter § 27, stk. 1, nr. 1-7 gælder der syv forlængelsesbetingelser, som både kan bruges, når sygedagpengene endnu ikke har været forlænget, og når der har været en eller flere forlængelser, hvor § 27, stk. 3, alene, vedrører den situation, hvor der allerede har været en forlængelse i gang.

Almindelige bemærkninger 2.18.2., side 160 "Det foreslås at de gældende regler om jobafklaringsforløb videreføres dog med den ændring, at et jobafklaringsforløb er ét samlet forløb bestående af jobafklaring og tilhørende ydelse."

Det er godt, at der sker en regelændring, der betyder, at jobafklaringsforløb består af et samlet forløb bestående af jobafklaringsforløb med tilhørende ydelse. Det gør det muligt for kommunen at afslutte jobafklaringsforløb pga. manglende motivation, hvilket kommunerne har efterspurgt. Det bør dog fremgå af selve lovteksten.

§ 109 - Der bør ændres i reglerne for krav om forelæggelse for rehabiliteringsteamet. Kommunerne bør have større grad af frihed til at afgøre, hvilke sager der skal behandles i rehabiliteringsteamet, og hvilke deltagere der skal deltage i vurderingen af bestemte sager. Mange sygedagpengesager er godt oplyste, da der er tale om borgere, som har været i sygedagpengeforløb, hvor der har været en tæt opfølgning. Der henvises til høringssvarets afsnit om forenkling af regler om rehabiliteringsteam (s. 9).

Kapitel 19 – Ressourceforløb

§ 112, stk. 3 – Unødvendigt, at der er eget stykke for personer over 40 år, når der blot henvises til, at reglerne er de samme. Bedre at tilføje dem i stk. 1.

§ 113 – Da et ressourceforløb kan vare op til fem år, bør der være mulighed for mere end to mentorforløb på 6 måneder, jf. § 167.

Kapitel 20 - Fleksjob

§ 119 - Der er behov for at præcisere bestemmelsen om ansættelsen efter overenskomstens sociale kapitler, så man undgår, at borgere, der under denne ansættelse har gennemført en praktik i en anden virksomhed, udelukkes fra ansættelse i et fleksjob. Eller skal have et job i en ny virksomhed for at der kan tages stilling til et fleksjob.

§ 123 stk. 3: Formuleringen bør præciseres. Flekslønstilskud + løn, kan højst udgøre et beløb, der svarer til den løn, der udbetales for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling (normalløn).

Som det er formuleret nu ser det ud til, at det er borgerens konkrete løn der skal omregnes til en fuldtidsstilling. Det vil i givet fald betyde, at den borger, som har nedsat intensitet og derfor nedsat timeløn, vil få et lavere flekslønstilskud end den borger, som kun har nedsat tid, men til fuld timeløn (100% intensitet).

Kapitel 21 - Revalidering

KL er enig i at det er en god ide at skille reglerne vedrørende indsats og ydelse ad, således at selve revalideringsindsatsen flyttes til LAB-loven. KL vurderer dog, at revalideringsregler stadig er unødigt komplicerede både at forstå og ikke mindst at administrere for kommunerne. Derfor foreslår KL, at der nedsættes en arbejdsgruppe med kommunal deltagelse, som skal komme med forslag til en forenkling af reglerne. Det var fx en mulighed, at man lod sig inspirere af reglerne for fleksjob og ledighedsydelse, som er lettere at forstå og administrere.

Det står i § 142 stk. 2 at modtagere af ledighedsydelse "har ret" til revalidering. Det kan tolkes som om, at denne gruppe får et nyt retskrav, som ikke har været hensigten. Naturligvis skal modtagere af ledighedsydelse også kunne blive revalideret, men det bør omformuleres så det ikke kan misforstås.

Mange borgere, som er i målgruppen for revalidering, har ikke tidligere været omfattet af rehabiliteringsplanens forberedende del. Derfor er det et unødigt proceskrav (§ 142 stk. 3), at stille dette som et lovkrav. KL foreslår derfor, at bestemmelsen ændres fra "skal" til "kan". Således vil kommunen stadig

Dato: 8. februar 2019

Sags ID: SAG-2018-07655
Dok. ID: 2710660

E-mail:
Direkte:

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 8 af 11

kunne benytte planen, når det er meningsfuldt. Det ændrer ikke på, at betingelser skal være opfyldt og dokumenteret fx i "Min Plan" eller i en helhedsorienteret plan.

I § 145 stk. 1 mangler et "stk. 2" til sidst i sætningen

Dato: 8. februar 2019

Sags ID: SAG-2018-07655
Dok. ID: 2710660

E-mail:
Direkte:

Afsnit VII: Indsats overfor beskæftigede m.v.

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 9 af 11

Kapitel 22 – Jobrotation

Det er positivt at ordningen udvides, så flere borgere får mulighed for at komme i jobrotation. Ordningen er fortsat administrativ tung. KL foreslår en revision af processuelle og administrative krav. Det vil både lette sagsbehandlingen og gøre det lettere at etablere jobrotationsprojekter på private virksomheder. Som det er nu, fravælger mange virksomhederne ordningen.

Med henblik på afhjælpning af kommende og nuværende flaskehalse bør:

- § 150, 1: Beskæftigede med erhvervsuddannelse kunne indgå i jobrotationsordningen
- § 150, 2: Beskæftigede i visse tilfælde, kunne deltage i en erhvervsuddannelse – fx på flaskehalsområder. Det bør desuden præciseres, at den beskæftigede kan deltage i uddannelse under AMU systemet.
- § 151 Det er u hensigtsmæssigt, at der er forskel mellem jobrotationsordning og de øvrige støttede beskæftigelser. Jobrotation kunne med fordel følge samme retningslinjer som løntilskud med hensyn til ledighedskrav og ansættelse.
- § 151, stk. 2: Det bør præciseres, om vikaren kan vikariere for flere personer med forskellige arbejdsfunktioner, så længe det er muligt for vikaren at varetage de forskellige arbejdsopgaver.
- § 151, 4: Det er uklart, hvorfor der ikke er pligt til at deltage i jobrotation, og hvorfor man ikke kan sanktionere for at opsigte et vikariat. Svarende til hvad der gælder vedr. henvisning til ordinært arbejde.
- Alm. bem. 2.22.2.1: Offentlig udbudt efteruddannelse, der foregår på virksomheden, bør indgå i ordningen. Det ville åbne for private virksomheders brug af ordningen.

Bemyndigelsesbestemmelsen på jobrotation er blevet udvidet, med mulighed for at fremsætte yderligere regler omkring efteruddannelsen, som den beskæftigede deltager i. Der er ikke brug for yderligere regulering af ordningen, men derimod en revision og lempelse af krav med henblik på, at kommunerne får frihed til at understøtte, at flere borgere kommer i jobrotation, og flere beskæftigede bliver efteruddannet.

For at forenkle yderligere foreslår KL, at:

- der gives mulighed for stikprøvekontrol af de ansattes gennemførelse af uddannelse fremfor skriftlig bekræftelse fra uddannelsesstedet på al gennemført uddannelse
- der bør være lempeligere krav for at kunne pulje jobrotation på tværs af p-numre, så fx små butikker/kæder kan samle deres uddannelsesestimer. De fleste har for få ansatte med samme arbejdsfunktion på p-nummeret, til at det bliver meningsfuldt at oprette jobrotationsprojekter.

Kapitel 23 – Tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne (voksenlærlingeordningen)

Det er positivt, at voksenlærlingeordningen styrkes og forenkles. Målgruppebestemmelsen, ledigheds- og uddannelseskra v bliver forenklet, ligesom godkendelse af virksomheden bliver enklere at administrere i praksis.

- Ordningen bør evt. sammentænkes med andre muligheder for erhvervsuddannelse fx i kombination med Ny Mesterlære, der for en del bogligt svage elever er vejen til at komme i uddannelse.
- Karensperioden på 6 mdr. kan lægge op til en uhensigtsmæssig brug af støttede funktioner på virksomhederne, så den potentielle lærling får lov at gå ledig med henblik på, at jobcenteret finansierer grundforløbet.
- Der bør indtænkes en digital forenkling – fx så virksomhederne har mulighed for at indhente AUB-bidrag og voksenlærlingestøtte på én gang. Det vil lette administration af ordningen og gøre det lettere for jobcentre at få etableret aftaler om voksenlærlingeforløb.
- Det fremgår, at yderligere regler omkring fastsættelse af ledighedslængde for de forskellige målgrupper påtænkes udmøntet via bemyndigelsesbestemmelsen i § 10. Som det er nu, kan det være uklart for kommunerne, hvordan man opgør referenceperioden for kontanthjælpsmodtagere (hvor langt tilbage i tiden man skal medregne i forhold til opgørelse af det samlede ledighedskrav). Man kunne med fordel have opgjørt krav om forudgående ledighed ens for alle målgrupper, så det er den sammenlagte ledighed, der udgør kravet om forudgående ledighed.

Kapitel 24 – Opkvalificering i forbindelse med ansættelse

Reglerne bør forenkles yderligere. KL foreslår, at der gælder ens regler for alle målgrupper om 6 mdrs. forudgående ledighed. Der henvises i øvrigt til hørings svarets bemærkninger om tællereglerne (s.4).

Afsnit VIII: Understøttelse af indsatsen**Kapitel 26 – Mentorstøtte**

§ 167 - Mentorstøtte er ændret fra at indgå som tilbud efter kap. 10 til at indgå i afsnittet om Understøttelse af indsatsen. Mentorstøtte vil fortsat være et centralt redskab med henblik på at bistå udsatte borgere med en varig tilknytning til arbejdsmarkedet og hel eller delvis selvforsørgelse. Mentorstøtte bør derfor fortsat indgå i monitorering af (omfanget af) den aktive beskæftigelsesindsats.

Se i øvrigt bemærkningerne ovenfor om mentorstøtte i forbindelse med et ressourceforløb.

Kapitel 27 – Hjælpemidler, befordringsgodtgørelse m.v. under tilbud

Til § 172, stk. 3 bør det afklares, hvem der har ansvar for vedligeholdelse mv. af hjælpemidlet, hvis bevillingen gives til virksomheden.

§ 175.4 - Interessant, at selvforsørgende og unge u. 18 år kan få befordring til nytteindsats, selvom de slet ikke kan få nytteindsats.

Dato: 8. februar 2019

Sags ID: SAG-2018-07655
Dok. ID: 2710660

E-mail:
Direkte:

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 10 af 11

Jf. § 176 gives der ikke beforderingsgodtgørelse til personer i nytteindsats (kap. 13). Dette stemmer ikke overens med side 245 i de almindelig bemærkninger, hvor nytteindsats giver ret til beforderingsgodtgørelse – er dog nævnt som om det stadig er i samme kapitel som virksomhedspraktik. Der er behov for sikre, at der ikke er andre steder, hvor det ikke er konsekvensrettet, at nytteindsats og virksomhedspraktik ikke længere er samme kapitel.

Kapitel 28 – Hjælpe midler i forbindelse med ansættelse og beskæftigelse m.v.

Til § 178, stk. 3 bør det afklares, hvem der har ansvar for vedligeholdelse mv. af hjælpe midlet, hvis bevillingen gives til virksomheden. (Tilsvarende bemærkning til kap. 27).

Dato: 8. februar 2019

Sags ID: SAG-2018-07655
Dok. ID: 2710660

E-mail:
Direkte:

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 11 af 11

Afsnit IX: Øvrige bestemmelser

Kapitel 31 – Regulering, udbetaling af ydelser, erstatning, tilsyn, regnskab m.v.

I § 191 fremgår det, at ministeren kan fastsætte regler om erstatning ved tilskadekomst under tilbud. Der ingen god grund til, at regler ikke skal fremgå direkte af loven, så derfor foreslår KL, at bemyndigelsen fjernes, og de allerede eksisterende regler skrives direkte i loven.

Kapitel 32 – Forsøg m.v.

Der henvises til høringsvaret side 9 vedr. a-kasse forsøget.

Kapitel 33 – Statens refusion til kommunerne mm.

Finansiering af driftsudgifter vedr. de "almindelige" målgrupper fremgår ikke længere af loven. Hvilket er ulogisk, når det i § 194 fastsættes, at kommunen afholder endeligt udgifterne til vejledning osv. Enten skal denne paragraf udgå, eller også skal der være en tilsvarende vedr. driftsudgifter.

Afsnit X: Klageadgang, ikrafttræden m.v.

Kapitel 34 – Klageadgang

Kapitel 35 – Ikrafttrædelse- og overgangsbestemmelser m.v.

Der henvises til høringsvaret side 11.